

פתוחים, ויוצאים הרשעים עד לאותם השערים החיצוניים, ופוגשים נשמות אחרות שמתעכבות בפתחים החיצוניים. וכשיוצאת שבת, הפרוז עומד בכל פתח ופתח ואומר: (תהלים ט) ישוּבו רשעים לשאולה וגו'.

בא ראה, נשמות הצדיקים הקדוש ברוך הוא שומר אותן שלא ימסרו לידי דומה, שהוא הממנה. זהו שכתוב ישמר צאתך ובואך, וכתוב ישמר את נפשך.

אסרי לגפן עירה. מהי הגפן? זו כנסת ישראל, כמו שנאמר (תהלים ט) גפן ממצרים תסיע, וכתוב (שם קכח) אשתך כגפן פריה. אשתך כגפן הקדושה הזו. אמר רבי יוסי, זו הגפן שמברכים בה בורא פרי הגפן. בורא - הינו שכתוב (בראשית א) עץ עשה פרי. פרי הגפן - זה עץ פרי. עשה פרי - זכר. עץ פרי - זו נקבה. משום כך בורא פרי הגפן, זה זכר ונקבה כאחד. [נשמות הצדיקים הן פרי הגפן, כמו שאמר בורא פרי הגפן.]

אסרי לגפן עירה - זה מלך המשיח שעתיד לשלט על כל חילות העמים, החילות הממנים על עמים עובדי כוכבים ומזלות, והם חזק שלהם להתחזק, ועתיד מלך המשיח להתגבר עליהם. משום שגפן זו שולטת על כל אותם הפתחים התחתונים ששולטים בהם עמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות, זו מנצחת למעלה. ישראל, שהם שרקה, יכלו וינצחו החילות האחרים למטה, ועל כלם יתגבר מלך המשיח. זהו שכתוב (זכריה ט) עני ורכב על חמור ועל עיר. עיר וחמור תרין פתרין אינון, דשליטי בהו עממיא עובדי עבודת כוכבים ומזלות,

דלבר, ופגעין נשמתין אחרנין, דמתעכבין בפתחין דלבר. פד נפק שבתא, פרוזא קאי בכל פתחא ופתחא, ואמר (תהלים ט) ישוּבו רשעים לשאולה וגו'.

הא חזי, נשמתין דצדיקניא, קדשא בריך הוא נטיר לון, דלא יתמסרון בידי דדומה, דהוא ממנא, הדא הוא דכתיב, ישמר צאתך ובואך וכתוב ישמר את נפשך.

(דף רלח ע"א)

אסרי לגפן עירה. מאי גפן, דא כנסת ישראל, כמא דאת אמר, (תהלים ט) גפן ממצרים תסיע. וכתוב, אשתך כגפן פריה, אשתך, כהאי גפן קדישא. אמר רבי יוסי, האי גפן דמברכין ביה בורא פרי הגפן. בורא, הינו דכתיב, עץ עושה פרי.

פרי הגפן, דא עץ פרי. עושה פרי, דכר, עץ פרי דא נוקבא. בגיני כך, בורא פרי הגפן דא דכר ונוקבא כחדא. (ס"א נשמתיהון דצדיקניא אינון פרי הגפן כדאמר בורא פרי הגפן).

אסרי לגפן עירה, דא מלכא משיחא, דזמין לשלטאה על כל חילי עממיא, חילין די ממנן על עמין עובדי כוכבים ומזלות, ואינון תקפא דלהון לאתתקפא, וזמין מלכא משיחא לאתגברא עלייהו.

בגין דהאי גפן, שליט על כל אלין פתרין פתאיין, דשליטי בהו עממיא עובדי עבודת כוכבים ומזלות, האי נצח לעילא. ישראל, דאינון שרקה, ישיצון וינצחון חילין אחרנין לתתא, ועל פלהו יתגבר מלכא משיחא. הדא הוא דכתיב, (זכריה ט) עני ורכב על חמור ועל עיר. עיר וחמור תרין פתרין אינון, דשליטי בהו עממיא עובדי עבודת כוכבים ומזלות,